

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

(มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓))

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คดีที่เอกชนเจ้าของที่ดินมีโฉนดฟ้องว่า ได้รับความเสียหายจากการถูกเอกชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐปลอมลายมือชื่อและใช้ลายมือชื่อปลอมในการทำนิติกรรมจำนองที่ดินดังกล่าว ขอให้พิพากษาว่า สัญญาจำนองเป็นโมฆะ และให้สำนักงานที่ดินชี้แจงเพิกถอนรายการจดทะเบียนจำนองพร้อมทั้งส่งมอบโฉนดที่ดินคืนแก่โจทก์ หากส่งมอบไม่ได้ขอให้ออกใบแทนกับให้ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนเอกชน จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ไม่ได้สมคบกันปลอมลายมือชื่อและร่วมกันใช้ลายมือชื่อโจทก์ปลอมไปทำนิติกรรมจำนองที่ดินของโจทก์ เจ้าพนักงานที่ดินและพนักงานเจ้าหน้าที่ จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ และกรมที่ดิน จำเลยร่วมให้การในทำนองเดียวกันว่า การจดทะเบียนจำนองได้กระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของโจทก์ได้นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า มีการปลอมลายมือชื่อโจทก์หรือใช้ลายมือชื่อโจทก์ปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมจำนองที่ดินของโจทก์หรือไม่เป็นหลัก หากได้ความว่ามีการปลอมหรือใช้ลายมือชื่อโจทก์ปลอม การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ผูกพันโจทก์และจำเลยที่ ๑ แต่หากไม่มีการปลอมหรือใช้ลายมือชื่อโจทก์ปลอมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมดังกล่าวย่อมชอบด้วยกฎหมาย โจทก์และจำเลยที่ ๑ ย่อมต้องผูกพันตามนิติกรรมสัญญาจำนองที่ทั้งสองฝ่ายได้แสดงเจตนาจัดทำขึ้น ดังนั้น ข้อพิพาทในคดีนี้เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากนิติสัมพันธ์ในทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกันเอง อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม